

neplatí za jejich hodiny úřední, nýbrž za hodiny přes čas, a tedy práce konané ve formě této účasti za práci konanou mimo hodiny úřední, za kterou přísluší náhradní odpočinek ve smyslu § 13 instrukce. Tento výrok, nebyv naříkán, je pravomocný a tedy závazný i pro nss.

§ 13 služ. instrukce dává však úředníkům zcela nepochybně nárok na náhradu za práci konanou v mimoúředních hodinách ve formě přiměřeného náhradního odpočinku. Spadá-li podle nenaříkaného výroku žal. úřadu účast st-lů na sezeních obecních kolegií dle § 9 nov. k obec. zřiz. pod ustanovení § 13 cit. instrukce, pak mají st-lé podle téhož ustanovení právní nárok na to, aby se jim dostalo za hodiny, které v těchto sezeních mimo své hodiny úřední ztrávili, náhradního odpočinku.

A tohoto nároku úředníkům jednou poskytnutého obec svým usnesením z 28. března 1922 dotknouti se nemohla. Pokud tedy nař. rozhodnutí potvrzuje usnesení právě citované i v oné části, v níž vyslovuje, že st-lům z důvodu povinné účasti na schůzích měst. zastupitelstva, rady a komisí ve smyslu § 9 nov. k ob. zřiz. nepřísluší na příště ani náhradní odpočinek, jeví se nezákonným, a bylo je proto v tomto bodě v základě § 7 zák. o ss zrušiti.

#### Č. 4522.

**Honební právo: \* Držení pouhých hospodářských pozemků bez domovní usedlosti v osadě konskribované nezakládá členství v honebním společenstvu (Čechy).**

(Nález ze dne 16. března 1925 č. 21.849/24.)

**Prejudikatura:** Boh. 512, 714, 1220 adm. a j.

**Věc:** Česká finanční prokuratura v zastoupení čs. státu jako vlastníka velkostatku B-ského proti zemskému správnímu výboru v Praze o rekursní legitimaci ve věci pronájmu společenstevní honitby.

**Výrok:** Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

**Důvody:** Nař. rozhodnutím odmítnuto bylo pro nedostatek legitimace odvolání české finanční prokuratury jménem čsl. státu jako vlastníka velkostatku B. ve věci pronájmu společenstevní honitby v N., poněvadž čsl. stát nemá v N. konskribovanou domovní usedlost a nejstředí členem tamního honebního společenstva (§ 4 čes. hon. zák.), není oprávněn naříkati usnesení honebního výboru o pronájmu honitby.

Zkoumaje v mezích stížných bodů (§ 18 zák. o ss) stížnost do rozhodnutí toho podanou, nemohl jí nss dáti za pravdu. Žal. úřad vychází ze skutkového předpokladu, že čsl. stát nemá v N. konskribovanou usedlost. Stížnost správnost tohoto předpokladu nepopírá, nýbrž brojí toliko proti právnímu názoru žal. úřadu, že členství v honebním společenstvu je podmíněno držením usedlosti v dotyčné osadě konskribované. V tom nemá však pravdu.

Členství v honebním společenstvu přísluší dle § 4 čes. hon. zák. toliko držitelům pozemků osady. Následující § 5 má na mysli též okruh



osob, mluví o obyvatelích osady. Poněvadž však osada, nemajíc pevných hranic územních, určena jest jen souborem usedlostí, ji tvořících, nemůže býti »držitelem pozemků osady« nikdo jiný, nežli držitel usedlosti k osadě náležející, čili gruntovník, který jest v osadě usazen, máje v ní konskribovanou usedlost domovní, z níž právě ony pozemky jsou obhospodařovány.

Tento právní názor, dle něhož držba pouhých hospodářských pozemků bez domovní usedlosti v osadě konskribované členství v honebním společenstvu nezakládá, vyslovil nss — zachováváje v tom směru konstantní judikaturu i býv. správního soudu vídeňského — již opět, tak zejména ve svých nál. Boh. 512, 714 a 1220 adm. a trvá na ní i v tomto případě.

Jestliže tedy čsl. stát podle nesporné skutkové podstaty v N. nemá konskribované domovní usedlosti, není členem tamního honebního společenstva a není tudíž také legitimován stěžovati si do pronájmu společenstevní honitby.

Odvolává-li se stížnost na nál. nss-u Boh. 2804 adm., není to případe. Neboť ve sporu tímto nálesem řešeném st-l domovní usedlost v osadě konskribovanou měl, a šlo toliko o to, zda přes to je vyloučen z členství honebního společenstva proto, že tato domovní usedlost — v osadě konskribovaná — leží v obvodu vlastní honitby držitele. Skutková podstata byla tedy právě v rozhodném směru jiná než dnes.

Z uvedených důvodů bylo stížnost zamítnouti.

#### Č. 4523.

**O b e c n í z a m ě s t n a n c i:** \* Provede-li obec mimo rámec § 19 zák. č. 394/1922 novou úpravu služebního poměru svého zaměstnance přerazením jeho do systému úřednického práva státního, jest otázku, do které postupové skupiny § 52 služ. pragm. dotyčného zaměstnance jest zařaditi, posuzovati výhradně dle příslušných předpisů služ. pragmatiky.

(Nález ze dne 16. března 1925 č. 23.371/24.)

**V ě c:** Obec města K. proti zemskému správnímu výboru v Praze o služební postavení Adolfa P.

**V ý r o k:** Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

**D ů v o d y:** Adolf P. ustanoven byl usnesením měst. zast. v K. z 30. května 1919 provisorním asistentem technického oddělení se základním služným 1440 Kč, jež usnesením ze 6. prosince 1919 stanoveno s platností od 1. září 1919 podle X. hodn. třídy 1. plat. stupně plat. schematu státních úředníků výměrou 3708 Kč. Dne 12. května 1920 žádal P. za udělení definitivy a zároveň za zařazení do platu 4008 Kč, poukazuje na to, že má vyšší odbornou kvalifikaci. Listinou o ustanovení ze 17. června 1920 ustanoven na základě usnesení měst. zast. z 15. července 1920 definitivním městským asistentem, přiznáno mu základní služné rovnající se služnému X/2 (4008 Kč) plat. schematu stát. úředníků a